

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

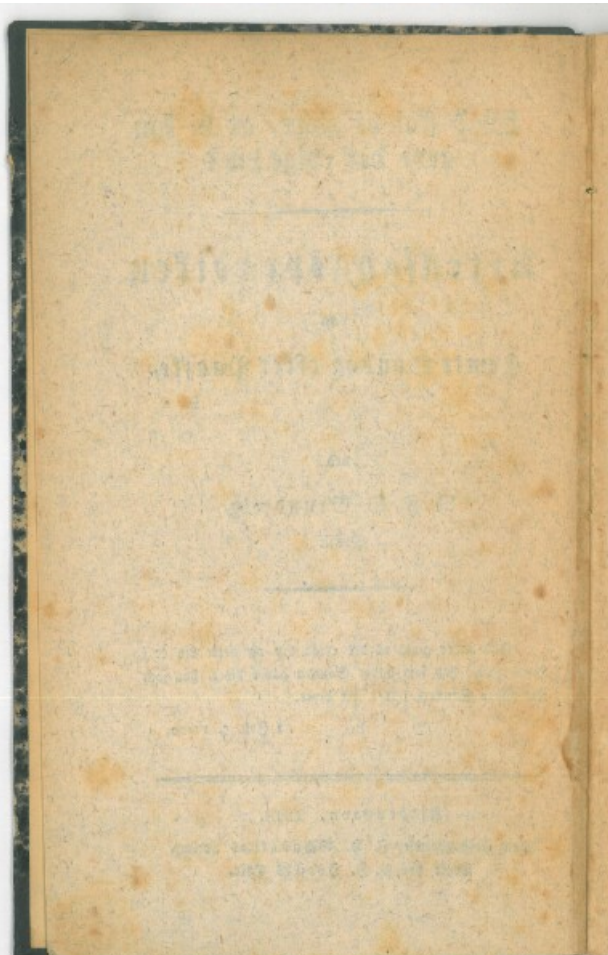
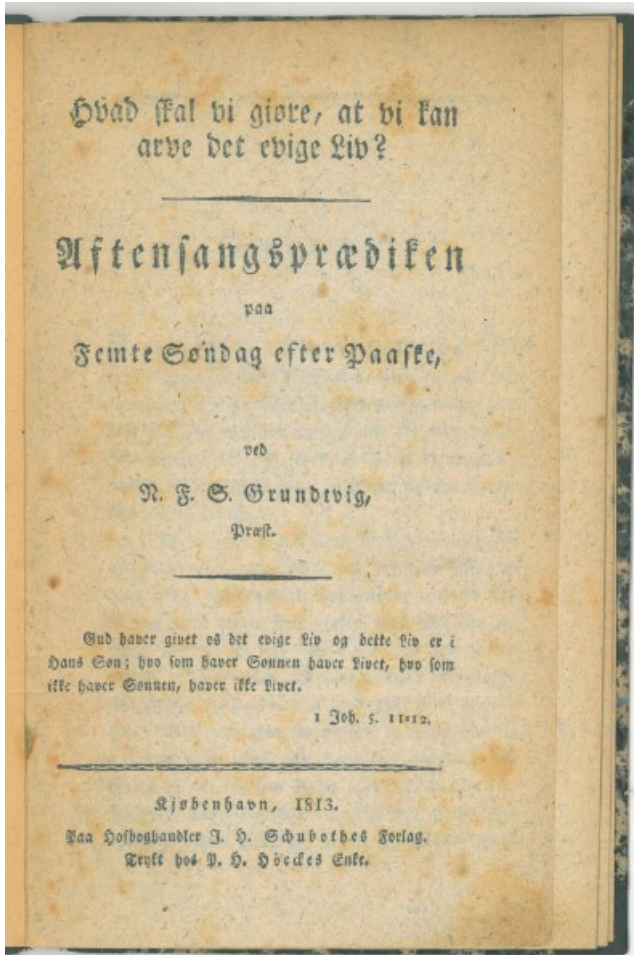
Titel: Hvad skal vi gjøre, at vi kan arve det evige Liv? Aftensangsprædiken paa Femte Søndag efter Paaske

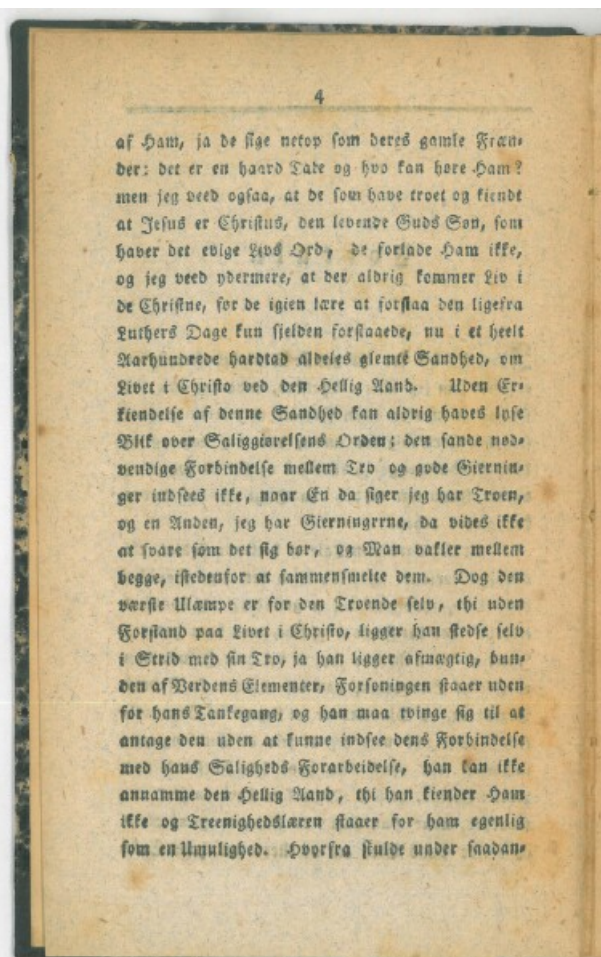
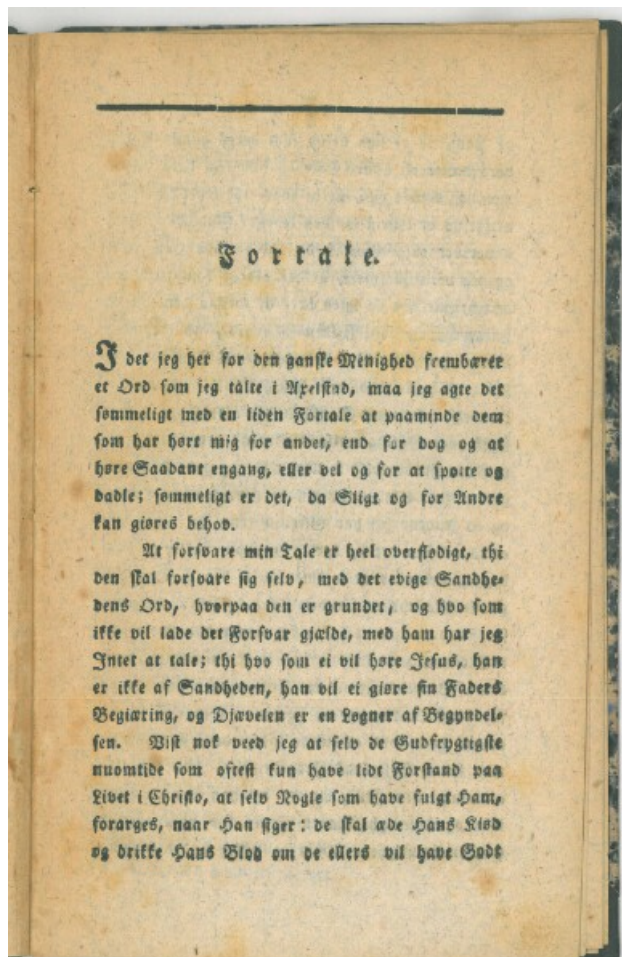
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Hvad skal vi gjøre, at vi kan arve det evige Liv? Aftensangsprædiken paa Femte Søndag efter Paaske", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1813_209-txt-shoot-idm118/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

ne Omstændigheder det Lys og Liv, den Kraft og Fred og Glæde vel komme, som dog efter Skriftens Vidnesbyrd maa opfyldes hvert troende Herte? Vi se det ogsaa, moer og klynkende blev den alderlige Christen, da han glemte sit Liv i Christo, og de som et vidde vide af dette, men dog være gløbe, henfaldr til en kiødelig Lyflighed og forvandre Guds Naade til Uærlighed. Til udførlig at afhandle denne Sag er her ikke Leilighed, men, vil Gud, skal det andensteds ske, det hæfter et heller, thi vi har jo Bibelen blandt os, af den ser jeg, og i den er Nok til os alle, i den kan hver som vil læse under Guds Paaskjælsse, selv finde Sandheden om Livet i Christo klarlig udsagt, og var det ikke saa, hvortil da min Tale derom, da var jeg jo enten en Løgner eller en Sværmer som ei vidste det selv, om han toer med Løgn eller Sandhed.

Spørger Man nu, hvi jeg udgiver den Præken, da kunde jeg svare, hvad sandt er, jeg er ansmoder derom, men Saadant agter jeg ei for tilstrækkelig Grund, thi en saadan Namodning kan Man sjelden vurdere. Jeg udgiver den, fordi jeg ved det er Sandhed, vigtig, tildels glemt Sandhed den indeholder, og fordi jeg har Grund til at formode, den vil komme i adskillige Hænder, som eller ei oplade hvad jeg skriver.

Vil Man endelig spørge, om den er holdt, som den her saarer at læse, da kan jeg kun svare et indskrænket Ja. Slutningen skriver jeg sjelden, uden at turde sige bekemt, om der ved vindes eller tabes mest, men naar Man udgiver en Præken er det vist Binding, da den saaledes lettere saarer en Slutning der passer for den store Menighed. Ordret holder jeg sjelden en Præken og med denne var det langt fra at være Tilfældet, men det kan jeg sige at Meningen, ja at de fleste Ord ere de samme.

Nu har jeg kun dette inderlige Huske tilbage, at har Hørsken et til Opbyggelse, Læsningen da maa være det bestemte; thi det ved jeg med mig selv, kun for at opbygge mine Endkænde i Christo rorer jeg Pen som Tunge til at forkynde Guds Ord.

Udbyde den 1ste Junii.

